

τόπιν ἀποφάσεως τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου. Πρὸς ἐπισκευὴν τοῦ μνημείου τούτου ἡ γαλλικὴ βουλὴ ἐψήφισε πίστωσιν 10,000 δραχμῶν, αἱ δὲ πρὸς τούτο ἐργασίαι ἄρξονται ὁσονούπου.

— Ἀφροδίτη ἀρίστης τέχνης, ἐνὸς μέτρου περίπου ὕψους εὐθέως ἐν Δαφνίῳ κατὰ τὰς ἀνασκαφὰς τῆς ἀρχαιολογικῆς ἐταιρείας ἐπὶ τῆς ἀρχαίας ἰερᾶς ὁδοῦ ἀκριβῶς πρὸ τοῦ νεοῦ τῆς Ἀφροδίτης. Εἶνε καθ' ὅλα σχεδὸν ἀρτία, πλην τῆς κεφαλῆς ἐλλειπούσης.

Φιλολογικά

Ἐνεργοῦνται ἐν Γαλλίᾳ ἔρανοι ὑπὸ ἐπιτροπῆς ἧς πρόεδρος εἶνε ὁ γηραιὸς ποιητὴς Λεκόντ δε-Λίλ πρὸς ἀνέγερσιν μνημείου τοῦ ποιητοῦ Θεωδῶρου Μπαυβίλ.

— Αἱ Ἀθηναίαι ξενίζουσιν ἀπὸ ἡμερῶν τινῶν ἓνα τῶν διαπρεπῶν λογίων τῆς Γερμανίας καὶ ἐκ τῶν πολυγραφωτάτων φιλολόγων αὐτῆς, τὸν Φραγκίσκον Σούσεμιλ, καθηγητὴν τοῦ ἐν Πρωσσίᾳ Πανεπιστημίου τῆς Γκραϊφσβαλδ. Ὁ Σούσεμιλ συνέγραψε πλείωτερα συγγράμματα ἢ ὅσα ἔτη πανεπιστημιακῆς δράσεως ἀριθμεῖ, τοὐλάχιστον δὲ τόσα ὀγκώδη καὶ σοφὰ ἔργα ἐξεπόνθησεν, ὅσους ἐνιαυτοὺς ἀπὸ τῆς ἀκαδημαϊκῆς του ἔδρας διδάσκει. Τῶν περὶ τὸν Πλάτωνα καὶ Ἀριστοτέλη πολυχρονίων μελετῶν του προσόντα εἶνε δεκαπέντε περίπου βαρυσήμαντα συγγράμματα καὶ ἀριθμὸς μέγας πραγματικῶν μικροτέρων. Τὸ τελευταῖον δὲ αὐτοῦ σύγγραμμα εἶνε ἡ δίτομος ὀγκώδης «Ἱστορία τῶν ἑλληνικῶν γραμμάτων κατὰ τοὺς Ἀλεξανδρινοὺς χρόνους», μετὰ τὴν συντέλειαν τοῦ ὁποίου κατῆλθεν εἰς τὴν Ἑλλάδα.

— Κατὰ τινὰ εἰδικὴν ἀπογραφὴν ὑπάρχουσιν ἐν Γερμανίᾳ καὶ Αὐστρίᾳ 11261 συγγραφαὶ κατωκινῶντες 2078 διαφόρους πόλεις ἢ χωρία. Ἐκ τούτων 1521 κατοικοῦσιν ἐν Βερολίνῳ, 1166 ἐν Βιέννῃ, 409 ἐν Μονάχῳ, 302 ἐν Λειψίᾳ.

— Κατ' ἄλλην τινὰ βιβλιογραφικὴν σημείωσιν ἐξεδόθησαν κατὰ τὸ ἔτος 1890 ἐν Γερμανίᾳ 18875 βιβλία. Ἐκ τούτων δὲ 1731 διηγήματα, δράματα καὶ ποιήματα, 1763 θεολογικά, 1638 νομικά καὶ πολιτικά, 1353 ἱατρικά, 909 τῶν φυσικῶν ἐπιστημῶν, 2099 παιδαγωγικά, 521 παιδικά, 626 ἀρχαιολογικά καὶ γλωσσολογικά, 602 νέων γλωσσῶν καὶ παλαιογερμανικῆς, 814 βιογραφικά καὶ ἱστορικά, 600 γεωγραφικά, 787 καλλιτεχνικά κλπ.

— Πᾶσα ἐλπὶς περὶ τῆς θεραπείας τοῦ Γουὶ δὲ Μωπασσὲν ἐξέλιπε καὶ οὕτω θά μείνῃ ὀριστικῶς ἄγραφον τὸ τελευταῖον μυθιστόρημα περὶ τὸ ὅποιον ἡ σχολεῖτο ὁ διάσημος συγγραφεὺς, τὸ ἐπιγραφόμενον Ἐσπερινός.

— Ὁ Ζολᾶς ἤρχισε τὴν δημοσίευσιν τοῦ τελευταίου μυθιστορήματός τῆς σειράς τοῦ Ρουγκῶν Μακάρ. Φέρει τίτλον Ἠ Καταστροφή καὶ περιγράφεται ἐν αὐτῷ ὁ Γαλλογερμανικὸς πόλεμος.

— Ὁ Σαρδοῦ μεταπλάσας εἰς μυθιστόρημα τὸ πολύκροτον ὄρημά του «Thermidor» δημοσιεύει αὐτὸ προσεχῶς μετὰ εἰκόνων τῆς κυρίας Λεμαίρ.

Ἐπιδημιολογικά

Ὁ Γάλλος ὀρνιθολόγος Ὠδραὶ μιμούμενος ἀμερικανὸν φυσιοδίφην, ἐπιδοθέντα εἰς τὴν σπουδὴν τῆς γλώσσης τῶν πτηνῶν, ἐπέδωκε καὶ αὐτὸς εἰς τὴν μελέτην τῆς τῶν ὀρνίθων γλώσσης διὰ τοῦ φωνογράφου καὶ ἐξήγαγεν ἀποτελέσματα θετικά, ἅτινα θ' ἀνακοινώσῃ προσεχῶς εἰς τὴν Ἀκαδημίαν τῶν Ἐπιστημῶν.

— Θυμᾶσιον βόρειον σέλκας ἀνεφάνη ἐσχ

τως πρὸς τὰ βόρεια τῶν Ἰνωμένων Πολιτειῶν. Τριζυγὴ δὲ ἦτο ἡ ἐπὶ τῆς ἀτμοσφαιρας ἐπίδρασις αὐτοῦ ὥστε αἱ τηλεγραφικαὶ γραμμαὶ ἐπύσαν λειτουργοῦσαι κατὰ τὴν ἐσπέραν τῆς 1 Φεβρουαρίου ἐπὶ ὥρας τινάς.

ΓΡΑΦΟΛΟΓΙΑ

Μεγάλη γραφὴ

Μεγάλη γραφὴ λέγεται ἡ ἐκείνη τῆς ὁποίας τὰ γράμματα εἶνε ὑψηλότερα καὶ πλατύτερα τοῦ συνήθους, ὅλα δὲ ἰσοῦσθαι καὶ ὄχι πολὺ πυκνά, καὶ συνήθως κραϊότερα καὶ μεγαλῆτερα πρὸς τὸ τέλος ἐκάστης λέξεως.

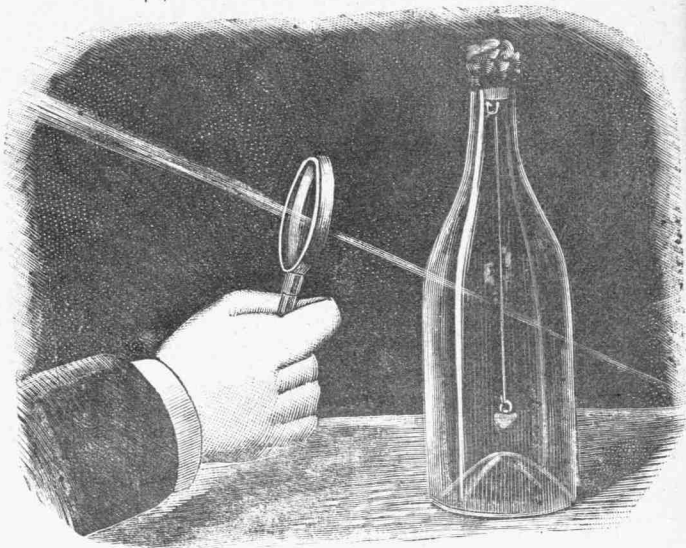
Ἡ μεγάλη γραφὴ ἦτο συνηθετέρα ἄλλοτε, ὅτε ἔγραφον διὰ πτερῶν, σήμερον ὁμοίως διὰ τῆς γενικευθείσης χρήσεως τῶν μεταλλίνων γραφίδων κατέστη σπανιωτάτη. Ἡ σπανιότης δ' αὐτῆς προσελκύει ἐτι μᾶλλον τὴν προσοχὴν καὶ μελέτην τοῦ γραφολόγου, ὅστις θεωρεῖ ταύτην ὡς γραφὴν κατ' ἐξοχὴν ἱπποτικὴν καὶ ἀποδίδει εἰς τὸν μεγαλογράφον: εἰλικρινείαν, τιμιότητα, μεγαλοψυχίαν, ἀξιοπρέπειαν, ἀγάπην πρὸς τὰς περιπετείας, διαύγειαν πνεύματος, καλαισθησίαν.

ΓΡΑΦΟΛΟΓΟΣ

ΠΑΙΓΝΙΑ

Ἦδὸς κόπτεται κλωσθὴ ἐντὸς φιάλης

Δύνασθε νὰ κόψετε κλωστήν ἐντὸς φιάλης χωρὶς νὰ μεταχειρισθῆτε οὔτε μαχαιρίον, οὔτε ψαλίδι, οὔτε τὴν δύναμιν τῶν χειρῶν σας; Σεις λέγετε ὄχι; ἡμεῖς λέγομεν ναι.

Λάβετε φιάλην ἐκ λεπτῆς λευκῆς ὕαλου καὶ κρεμάσατε ἐντὸς αὐτῆς διὰ τοῦ στομίου μικρὸν βάρος δεμένον εἰς ἄκρον κλωστῆς. Διὰ νὰ γείνη τὸ παίγνιον ἀπαιτεῖται ἡμέρα αἰθρία καὶ ἥλιος ἰσχυρός. Ἡ κλωστὴ θά κοπῆ διὰ τῆς συγκεντρώσεως τῶν ἡλιακῶν ἀκτίνων ἐπ' αὐτῆς δυνάμει φακῶ, ὡς φαίνεται εἰς τὴν εἰκόνα, καὶ τὸ δεμένον βάρος θά πέσῃ εἰς τὸ βάθος τῆς φιάλης. Τὸ παίγνιον τοῦτο δύναται νὰ γείνη εἰς ἐξοχικὰ γεύματα ἰδίως καὶ παρέχει πολλὴν ἐκπλήξιν καὶ τέρψιν, διότι προτεινόμενον ἄνευ τῆς λύσεώς του θεωρεῖται γενικῶς ἀκατόρθωτον.